

Въ шита люлка се пробуди
двегодишниятъ юнакъ,
млада майка го приспива:
— Спи ми, мой соколе драгъ!

Люли, люли, мой юнакъ!

Ще порастнешъ и ще станешъ
ти войвода смѣлъ и гордъ,
и ще пазишъ и обичашъ
нашия великъ народъ.

Да расте и хубавѣе
българската ни земя,
българитѣ да живѣятъ
въ братство, миръ и свобода.

Затвори очици свидни,
сладко спи, соколе драгъ,
и събирай млади сили,
за да станешъ здравъ юнакъ.

Люли-лю, соколе драгъ!

Богданъ Овесянинъ